

ли не хранителни продукти, отъ които душата на дървото ще има нужда. Това сж жертвоприношения, съ които се угажда на дървото, за да бжде благосклонно къмъ сждбата на неговитѣ почитатели.

Учениятъ изследвачъ Тайлоръ, когато билъ въ Мексико, ималъ случай да види единъ грамаденъ многовѣковенъ кипарисъ, върху чийто клони били окачени различни мъниста, ленти, разноцвѣтни кжсове отъ платове, жби, кичори отъ вълна и много други нѣща, подарени на кипариса.

Да видимъ сега, какво разказва известниятъ естествоизпитателъ Дарвинъ. Когато билъ въ Патагония, той ималъ случай да забележи върху една голѣма височина едно единствено дърво. Правило му впечатление съ своитѣ необикновени размѣри. Това дърво се ползувало съ голѣма почитъ отъ патагонцитѣ, защото вѣрвали, че въ него живѣе главниятъ имъ богъ.

„Бѣше зима — разказва Дарвинъ — когато азъ видѣхъ това дърво. Върху него нѣмаше никакви листа. Вмѣсто листа, по клонитѣ висѣха всевъзможни конци и върви, върху които бѣха окачени цигари, хлѣбъ, месо, парчета дрехи и разни други нѣща. Освенъ това почитателитѣ на дървото наливаха въ пробититѣ дупки спиртни питиета. Въ сжщото време издигаха къмъ короната на дървото облаци отъ тютюновъ димъ, за да доставятъ по-голѣмо удоволствие на своя богъ. За да допълня картината — продължи по-нататѣкъ Дарвинъ — трѣбва да отбележа, че около дървото бѣха прѣснати конски кости, като останки отъ жертвоприношение.“

Сега да видимъ, отгдето иде тази голѣма почитъ къмъ нѣкои дървета?

Ученитѣ, които изследвали живота на дивитѣ племена, разказватъ занимливи нѣща за тѣхнитѣ вѣрвания. Всѣко явление, което дивакътъ не може да си обясни, той го свързва съ духоветѣ. Ето защо, тия явления най-често го плашатъ, или се отнася къмъ тѣхъ съ благоговѣние.